

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ

Miloslevci bodo lahko našli svojo prijetno vas z južnega roba naše občine na karti 167. Dve leti je že, kar smo bili tam, pa bi bilo prav zanimivo zvedeti, kaj se je novega zgodilo v dobrih 700 dneh v Mali Slevici. Boste napisali sami, ali vas moramo obiskati mi s Trga Mladinskih delovnih brigad 14?

POZNATE IME ZA POLHOGRAJSKE DOLOMITE

Kje sta: Mah in Blato?

Ker sem v nekaj letih nabral kot novinar radia GLAS Ljubljane in sodelavec Naše komune na ozemlju vaše (naše) občine na stotine kilometrov na avtomobilskem števcu in prebil med vami obilo ur, kljub temu da sem Škofjeločan, sem s pravo zemljepisarsko-častniškarsko-pročevalsko hlastnostjo segel po Atlasu Slovenije. Da sta ga s sodelovanjem številnih strokovnjakov in ustanov naredila in izdala Geodetski zavod SRS in Mladinska knjiga, je že znano. Še med tiskovno konferenco v Cankarjevem domu sem skušal na hitro oceniti, a je njegova vsebina resnično taka, da bo pomenila vsem, ki živimo v Sloveniji in na našem narodnem ozemlju, vir večje (samo) zavesti o enkratnosti in neprimerljivosti zemeljskega površja, na katerem nastopamo Slovenci že krepkih trinajst stoletij.

Temeljiteje sem popotoval po kartah, ki kažejo območja, na katerem živijo koroški slovinci, pa škofjeloško in viško-rudniško občino. Da ne bo pomote, zemljevidi nimajo v atlasu (razen republiške in državne) označenih ločnih upravnih enot.

Pa naj zapišem mojo misel o kartografski in pisni predstavitvi značilnosti, ki se prepletajo in s katerimi se lahko srečajo domačini in vsi, ki so prišli živeti in delati k nam iz drugih delov Jugoslavije.

Da je resnično obsežno ozemlje naše občine, dokazuje že to, da ga je mogoče zasledovati na osmih od 109 preglednih kart oziroma na kartah s številnimi oznakami 124–125, 126–127, 146–147 in 266–167. Moram priznati, da nisem popolnoma prepričan, da ni košček naše komune še kje, saj res še nisem bil v vseh »mejnih« vseh, zaselkih in domačijah, pa naj mi bo oproščen morebitni spodrseljček.

Že podatki, ki jih prinaša upodobitev zemeljskega površja naše občine ter vsega pomembnejšega, kar je na njem ustvaril človek, lahko spodbudijo Vičana, da bo stopil tudi na velikolaščansko stran, ali pa Škofljčana, da bo zagrizel kolena v bregove Polhograjskega hribovja.

Naj bo dovolj o kartografskem delu Atlasa Slovenije. Tudi besedilo (strani 265–271) odkriva nekaj svežin, ki naj bi jih vpletli v vsakodnevno življenje. »Turistično« ime Polhograjski dolomiti nadomešča s strokovno ustrežnejšim Polhograjsko hribovje. Ne pozabi pa navesti tudi pristni imeni za Ljubljansko barje: Mah in Blato.

Sicer pa boste imeli te zimske dni dovolj prostih uric, da boste lahko temeljiteje dopolnjevali znanje o Sloveniji – moji deželi. Zakaj, pa sem napisal že preje!

STANE JESENOVEC

IZ KS VIČ

Komunalnih skrbi skorajda ni!

Kadar se kdo pohvali z dobro komunalno opremljenostjo »svoje krajevnosti«, postane človek dandanes kar sumnjičav. Navadno je prav pomanjkljiva komunalna opremljenost ena največjih težav naših KS. V KS Vič so menda med tistimi, ki s komunalno nimajo več težav. Vsaj tako je skorajda zagotovil predsednik KK SZDL Vič Miloš Kuret.

Med najim pogovorom se je kasneje izkazalo, da krajanji niso zadovoljni z vsem, kar imajo in da bi potrebovali in želeli nekatere stvari, da bi bilo življenje lažje in bolj udobno.

KS Vič ima uradno 4.900 krajanov, vendar Miloš Kuret pravi, da jih v KS neuradno živi kar kakšnih 6.000. Veliko je takih, ki stanujejo v stanovanjih svojih sorodnikov ali drugih krajanov, vendar niso prijavljeni uradno. V štirih stanovanjskih stolpih v KS je, kot je povedal Miloš Kuret, veliko solidarnih stanovanj, v katerih prav tako živi več ljudi kot pa jih je prijavljenih.

Včasih pretežno kmečko območje, je bilo z dograditvijo stanovanjskih blokov v letu 1974 zao-kroženo v zelo urbano celoto, v kateri se le še štiri gospodinjstva ukvarjajo s kmetijstvom. Stanovanjska zidava v KS še ni končana. V gradnji sta še dva stanovanjska bloka, v načrtu pa je tudi zidava naselja Grba. Prav ta lokacija bo za marsikoga zelo privlačna, saj bo to tako rekoč individualna gradnja, za kakršno v Ljubljani ni ostalo več veliko prostora.

Tako bi na primer potrebovali (ali želeli) še eno telefonsko govornico, podnivojsko križišče z železniško progo do Tržaške ceste, podaljšano progo mestnega prometa številka 14 tako, da bi avtobus prišel bližje središču krajevnosti, radi bi boljše cestne povezave in protiprašno prevleko za nekatere svoje ceste oziroma ulice.

V KS je ravno toliko urejenih stvari, da več kot želja po izboljšavah nekaterih stvari, ni.

Miloš Kuret je dejal, da marsikatera sredina v

KS – kljub možnostim – ni zainteresirana, da bi se bolj tesno povezala. Gre predvsem za hišno samoupravo, ki ponekod zelo dobro dela in uspeva svojim prebivalcem v veliki meri zmanjševati življenjske stroške. To velja predvsem za krajane, ki žive v stanovanjskih blokih. Kjer so se stanovalci »vzeli skupaj« in so bili za »nič« pripravljeni nekaj narediti, so stroški bivanja v bloku veliko nižji kot tam, kjer je račune in skrb za bivanje prevzela »družba. Konkretno: razlika v ceni za ogrevanje na kvadratni meter površine znaša tudi 50 dinarjev. In pri recimo 50 kvadratnih metrov velikem stanovanju to mesečno ne pomeni ravno malo denarja. To je pač odvisno od prizadevnosti kurilnih odborov.

Sicer pa krajevna samouprava dobro dela, le prevečkrat je samo podaljšana roka občinske uprave.

Kako pa potekajo priprave na vedno bližje volitve. V KS Vič so se s pripravami začeli precej pozno ukvarjati. Potrebovali bodo 256 delegatov in Miloš Kuret meni, da pri evidentiranju ne bo težav. Odločili so se tudi, da bodo nekatere delegacije združili.

Morda je v delegatski sistem tudi v KS Vič vključenih premalo mladih. Mladina v KS nasploh ni ravno aktivna, mladi se ne povezujejo med seboj, čeprav imajo več možnosti kot v marsikateri drugi KS saj imajo na voljo prostore, ki čakajo mladince, vendar ostajajo prazni. Tudi drugih društev – razen gasilskega – nimajo, čeprav je v KS precej ljudi, ki – kot pravi Miloš Kuret – niso tako zaposleni, da se ne bi mogli ukvarjati s kakšno dejavnostjo.

Pa še nekaj o volitvah: v KS Vič »razrešeni funkcionarji ne bodo kar »izginili«. Svoje delo bodo nadaljevali kot člani katere od delegacij, tako da bo zagotovljena kontinuiteta dela. Ta izkušnja se je od zdaj dobro obnesla, zato bodo s takim načinom dela nadaljevali tudi v prihodnje.

Na mestu, kjer je nekoč stala poklicna kovinarska šola, delavci SGP Grosuplje gradijo nov stanovanjski blok, sto metrov stran ob avtobusnem postajališču pa kopljejo kanal za povezavo bloka s plinskim omrežjem.

PROTI FORUMSKEMU REŠEVANJU

Kaj pomeni gasilcem Vič

V prostorih enega od najstarejših gasilskih društev v naši občini, v gasilskem domu na Viču, se je zbralo (6. 12.) na letošnji zadnji seji predsedstvo Gasilske zveze Slovenije. Vodstvo slovenske gasilske organizacije ima že nekaj let navado, da se sestaja na sejah v različnih slovenskih krajih. Viško gasilsko društvo si je to čast zaslužilo s tem, da je dopolnilo že 113 let in, da so iz njega v najvišjem slovenskem gasilskem operativnem organu kar trije člani in sicer: prof. Branko Božič, dipl. inž. France Pance in France Sever. Vičani pa so seveda še posebno ponosni, da je prof. Božič trenutno predsednik slovenske in jugoslovanske gasilske organizacije.

Predsedstvo je med drugim ocenilo, da razmere med slovensko Zvezo SIS za varstvo pred požarom in gasilsko zvezo, kot izvajalsko organizacijo, niso take, da bi lahko pomagale krepiti požarnovarstveno

učinkovitost slovenskih prostovoljnih in poklicnih gasilcev. To se na republiški ravni kaže tudi v forumskem reševanju kadrovskih zadev ob volitvah za najodgovornejše naloge v zvezi samoupravnih interesnih skupnosti. Ljubljanski gasilci, med drugimi tudi viški, so tudi ogorčeni nad tem, da jim mestna SZDL ne dovoli izpeljati volitev v organe samoupravnih interesnih skupnosti za varstvo pred požarom v pomladanskem roku, ampak so to morale storiti na hitro že sedaj. Po ostalih delih Slovenije so občinske SZDL ugodile željam gasilskih zvez, da premišljeno in resnično demokratično izpeljejo volitve za njihovo SIS. Predsedstvo je tudi sklenilo, da ne da podporo evidentiranemu kandidatu za predsednika skupščine Zveze SIS za varstvo pred požarom Slovenije inž. Miranu Babšku, ker meni, da je to široka družbeno-politična in strokovna funkcija, za katere ne more ustrezati le strokovno podkovan kandidat.

st

Viški gasilci so predstavili gostom iz cele Slovenije z besedo predsednika društva Jožeta Lesarja ter bogatim slikovnim in materialnim gradivom v zgodovinski sobi razvoj in hoteleja društva. Gasilska muzejska soba je resnično vredna ogleda in bi bilo prav, da bi jo videli vsi, ki prebivajo v krajevnih skupnostih, za katere skrbijo viški prostovoljni gasilci. Člane predsedstva Gasilske zveze Slovenije je pozdravil tudi predsednik občinske gasilske zveze Ciril Ropret.